

USA zahajuje genocidu Srbů. Otevře se na Balkáně druhá fronta mezi Západem a Ruskem?

- CZ24 News | 23. prosince 2022

USA/SRBSKO/RUSKO: IGOR PŠENIČNIKOV analyzuje snahy USA a Evropské unie vyvolat další krvavý konflikt na hranicích Srbska a Kosova, aby využily podle nich příznivé situace pro nastolení faktické nezávislosti Kosova, zlomení srbského odporu a zatažení Moskvy do druhého ozbrojeného konfliktu

Situace v Kosovu se lavinovitě zhoršuje. Kosovští Albánci a jejich západní spojenci již neskrývají, že se vydali cestou násilného řešení problému srbské enklávy na severu země. Podle jejich názoru je současná mezinárodní situace příznivá pro „konečné řešení“ srbské otázky.

Válka na spadnutí?

Kosovská „vláda“ začala rozehrávat scénář násilného převzetí severní části Kosova, již kompaktně obývají Srbové. Nedávné kroky kosovských Albánců, jejich politická prohlášení a naprosto jednoznačná podpora jejich provokativních akcí ze strany USA a Evropské unie dokazují: Priština, na přímý příkaz svých západních kurátorů, především Washingtonu, přijala kurz násilného řešení dlouholetého konfliktu se Srbskem kvůli nevyřešenému statusu Kosova. Všichni političtí pozorovatelé se již shodují, že Balkán je na pokraji nové rozsáhlé války. Zřetelně se rýsuje nastupující genocida kosovských Srbů.

Minulou středu Albánci de facto násilím převzali moc v hlavní srbském městě na severu Kosova. Pod ochranou po zuby ozbrojené albánské policie se v Kosovské Mitrovici konalo operativní zasedání místního parlamentu. Na něm byli jmenováni (nikoli zvoleni) noví albánští poslanci namísto srbských poslanců, kteří spolu se všemi Srby opustili všechny instituce na severu Kosova, včetně poslaneckých křesel a postů starostů obcí, a to z důvodu stupňujícímu se teroru a pronásledování ze strany kosovských „orgánů“. Noví „poslanci“ složili přísahu. Předsedou tohoto vládního orgánu byl zvolen Albánec.

Je třeba zdůraznit, že albánští „poslanci“ zaujali místa zástupců hlavní politické síly kosovských Srbů – strany „Srbska lista“, která se z pochopitelných důvodů stala absolutním vítězem posledních voleb. Na provinční a místní úrovni tak došlo ke klasickému ozbrojenému převratu.

Jedním vrzem?

To vše se odehrává v rámci již zřejmé mnohostranné provokace proti kosovským Srbům a Srbsku, kterou zorganizovala Západem vedená „oficiální“ Priština v novém geopolitickém prostředí, v němž Západ vede na Ukrajině zástupnou válku se Ruskem.

V současné době se na Ukrajinu zaměřují značné ruské síly – vojenské, ekonomické i diplomatické. Mezinárodní postavení Moskvy se vyznačuje tím, že všechny její možné diplomatické snahy jsou a budou blokovány Západem, který si vytkl za cíl Rusko izolovat a zničit. V tomto prostředí nebude slyšet hlas Moskvy, která již byla označena za agresora, ať už na mezinárodní scéně nastolí jakoukoli

otázku, včetně obrany kosovských Srbů, dodržování rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1244 z roku 1999, která uznává Kosovo jako součást srbského území, a dodržování řady dohod s Bělehradem o právech kosovských Srbů ze strany Prištiny.

Kromě toho je Západ "kolektivně" přesvědčen, že v tomto novém geopolitickém prostředí by pro Rusko byl problém poskytnout Srbsku vojenskou pomoc, pokud by o ni požádalo – v případě propuknutí bojů na hranicích Srbska a Kosova. Pro americké strategy a jejich loutky v Prištině tak nastala jedinečná situace, kdy lze relativně bezbolestně ze dne na den vyřešit otázku definitivního odtržení (de iure i de facto) Kosova od Srbska, které považuje provincii za své neodmyslitelné historické území a nehodlá se ho vzdát.

Američané se v podstatě pokoušejí vyřešit otázku Ruska i Srbska „jedním vrzem“.

Kritické rozdvojení

Západ se snaží vyprovokovat Bělehrad k aktivní vojenské akci na obranu srbského obyvatelstva v Kosovu a rozpoutat tak nové balkánské krveprolití. A to především proto, aby donutil Rusko zasáhnout na straně Srbů, a zmařil tak očekávaný úspěch ruské armády na ukrajinské frontě. Pokud Bělehrad začne válku na obranu kosovských Srbů bez ruské podpory, NATO ho rozdrtí. Výsledkem by bylo nejen zničení Srbska jako relativně nezávislého státu, ale především jako spojence Ruska na Balkáně, který je už celý, právě s výjimkou Srbska, pod kontrolou USA. V takovém případě by úplná a bezpodmínečná nezávislost Kosova byla přirozeným vyústěním ozbrojeného konfliktu.

Pokud Rusko do konfliktu zasáhne, pak podle názoru Washingtonu oslabí svou pozici na Ukrajině a jeho vítězství (o němž je už navzdory propagandistickým žvástům přesvědčen i Západ) se stane velmi mlhavou a vzdálenou vyhlídkou. Pokud vůbec připadne v úvahu. Každopádně záměrné rozdmýchávání krize v Kosovu s cílem „konečného řešení srbské otázky“ vnímá Západ v úzké souvislosti s událostmi na Ukrajině. Přinutit Rusko, aby rozptýlilo své síly – to je hlavní cíl USA v souvislosti s Kosovem.

Na více frontách

Zároveň kosovští Albánci nastupují na diplomatické frontě. Kosovská „vláda“ podepsala minulou středu žádost o členství v EU. Podle kosovské „prezidentky“ Vjosy Osmaniové nebude vyřízení žádosti o status kandidátské země EU trvat dlouho, protože (a to je více než výsměch) Kosovo údajně „splňuje všechny evropské požadavky v oblasti lidských práv, demokratických standardů a právního státu“.

Tento politický krok Prištiny byl učiněn v rámci přísné kontroly všech albánských zahraničněpolitických akcí ze strany jejích západních kurátorů. Nikdo neočekává, že se Kosovo zítra stane členem EU. Cílem demarše bylo ukázat bezpodmínečnou podporu albánských Kosovanů ze strany Západu. A následná reakce byla skutečně okamžitá. Ve stejný den EU předběžně souhlasila se zavedením bezvízového styku pro krátkodobé cesty do Kosova.

„Vyjednávací skupiny Evropského parlamentu a Rady EU minulou středu dosáhly dlouho očekávané dohody o krátkodobém zrušení vízové povinnosti pro Kosovo,“ je uvedeno v tiskové zprávě Evropského parlamentu. Držitelé pasů „nezávislého Kosova“ budou nyní osvobozeni od vízové povinnosti pro krátkodobé pobyty do 90 dnů během libovolných 180 dnů. Jedná se o stejný „bezvízový styk“, o jakém marně snila Ukrajina, a který je nyní bonusem pro Prištinu za její provokace vůči Srbsku.

Srbsko v transu

Srbsko se cítí podvedeno svými západními „partnery“, kteří oficiálnímu Bělehradu slíbili členství v EU výměnou za uznání nezávislosti Kosova. A oficiální Bělehrad byl připraven i na to. Brání mu v tom však silný odpor srbské společnosti vůči samotné myšlence odtržení Kosova, které je kolébkou srbského národa.

Srbská vláda by měla v nejbližší době zaslat velení kosovských mírových sil KFOR oficiální žádost, v níž bude požadovat návrat srbského kontingentu do provincie, aby chránil srbské obyvatelstvo v Kosovu a Metochii. Tento požadavek vychází z příslušného článku již zmíněné rezoluce Rady bezpečnosti OSN č. 1244. Kosované však mají plnou podporu Západu. Německá ministryně zahraničí Baerbocková prohlásila, že návrh na vyslání srbských sil do Kosova je „zcela nepřijatelný“. Je tedy jasné, že Bělehrad na svou žádost nedostane kladnou odpověď. To bude okamžik pravdy ve vztazích mezi Srbskem a Západem.

Pokud to oficiální Bělehrad spolkne, srbský prezident Aleksandar Vučić zcela ztratí důvěru veřejnosti. Pokud ne, znamená to, že bude muset sám do Kosova vyslat vlastní ozbrojené síly na ochranu Srbů, jak již dříve slíbil. A tehdy se začne odehrávat výše zmíněný válečný scénář. Svízelná volba. Tím spíš, že jak se zdá, obě možnosti znamenají pro Bělehrad prohru.

Ale odhodlání je velké. Dokonce i premiérka Ana Brnabićová, která je v Srbsku považována za liberální a prozápadní figuru, se tentokrát zcela postavila na stranu vlasteneckých sil.

„Dovolte mi položit jednu otázku,“ obrátila se na USA a EU. „Jestliže rezoluce 1244 již neplatí, (...) Charta OSN se na Srbsko nevztahuje. Podle jaké dohody, rezoluce či zásad bychom měli jednat? Nebo se máme řídit horoskopem a ze hvězd uhadovat vaše přání?“

Není úniku

Aleksandar Vučić, který již dříve prohlásil, že Srbsko je připraveno chránit své krajany v Kosovu, v posledních dnech zdůraznil, že Bělehrad bude i nadále bojovat v otázce Kosova a Metochie všemi „legálními prostředky“. Je zřejmé, že srbský prezident se chytá každého stébla, aby se vyhnul ozbrojené konfrontaci. Je samozřejmě ve velmi obtížné situaci, protože jakékoli rozhodnutí může být pro jeho zemi i pro něj osobně osudné.

Iniciativa však není v jeho rukou. A na udržení míru má minimální vliv. Je velmi pravděpodobné, že Západ brzy otevře druhou frontu proti Rusku – na hranici mezi Srbskem a Kosovem.

A Moskva, stejně jako srbský prezident, bude muset volit menší zlo.

AUTOR: Igor Pšeničnikov

Překlad: protiproud.info

[ZDROJ](#)